

ÖZÜR

Geçen sayımızda yayınlanan kayıp ilanında teknik bir arıza nedeniyle, aranan kişi Bölümümüz eski araştırma görevlilerinden İhsan Akyüz ile karıştırılmıştır. Bu ilanın düzeltilmiş halini Sayın İhsan Akyüz'den ve siz okuyucularımızdan özür dileyerek yeniden yayınlıyoruz.

KAYIP ARANIYOR

15 Ekim 1990 tarihinde C blok 208 nolu odadan ayrılan ve bir daha kendisinden haber alınamayan, yanda resmi görülen 27 yaş civarında üzerinde kahverengi mont ve blucin bulunan Vasfi Beboş aranmaktadır. Kendisini görenlerin, yerini bilenlerin insanıyet namına dergimiz yönetimine haber vermeleri rica olunur. Kendisinin Gece barda, gündüzleri Kızılay civarında görüldüğü rivayet olunmaktadır. Dergimizin tüm malzeme ve dökümanı ile birlikte kayıplara karışan Vasfi Beboş'ın İVME'ye şahsen başvurmasını sağlayanlar mükafatlandırılacaktır. NOT: Vasfi tüm çabana rağmen dergiyi çıkardık, görüşmeyelim. Eskibir dost.

GEÇEN YILIN ALTIN CİVATA
ÖDÜLLÜ BESTESİ

IMPOSSIBLE

Uydulara baktırdım
Fallarda çıkmıyorsun
Seni görmem impossible
Impossible, impossible
Dikiz aynası olmasa

Pencereden sarkmıyor
Oltanı atmıyorsun
Mezun olman impossible
Impossible, impossible
Rüyaların olmasa

Yalvarırım ders çalış
Beş haftanı ayır da
Su serp babanın bağrına
Geçtiğini duyur da
Yaban kazı gibisin
Labda, anfile, bayırda,
Derslere girmen impossible
Impossible, impossible
Yoklamalar olmasa

GÜFTE EMRE ERMİŞ
BESTE BESTAMİ

İVME

Makina Mühendisliği Bölümü
Orta Doğu Teknik Üniversitesi
06531 Ankara

ODTÜ
MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ DERGİSİDİR
SAYI 5 ARALIK-OCAK 1991

BEN 68 KUŞAĞINDANIM, O KUŞAĞIN BİR İNSANI
OLMAKTAN BÜYÜK ONUR DUYARIM, HATASIYLA,
SEVABİYLA, O OLAY BİR KEZ DAHA YAŞANAMAZ.

GEÇEN SAYIDA YAYINLAMAYA BAŞLADIĞIMIZ PROF.DR.RÜKNETTİN OSKAY İLE YAPILAN SÖYLEŞİNİN İKİNCİ VE SON BÖLÜMÜNÜ BU SAYIMIZDA YAYINLIYORUZ. BU İLGİ ÇEKİCİ SÖYLEŞİMİZİ 8,9,10,11 SAYFALARIMIZDA BULACAKSINIZ.

Gene şunu söyleyebilirim: Bayağı iyi bir eğitici kadroya sahip olduğumuza inanıyorum. Ama bu eğitici kadroyla en iyi işi yaptığımız konusunda birşey söyleyemem. Türkiye'de makina mühendisliği eğitimi veren onyed onsekiz tane üniversite

var. Bizden daha güçlü, bizden daha esaslı bir bölüm olmadığına inanıyorum.

Çünkü teknolojiyi üretmenin dışında onu arayıp bulmak da mühendisin en önemli görevidir. Teknoloji zaten var, kitapta, bir makalede, bir yerde; biliniyor. Kütüphaneye giden adam, temel bilgisi kuvvetliyse onu alıp kullanır. Zaten mühendisten daha çok beklenen bu. Sanayide çalışan normal bir mühendis teknoloji üretmez. Onu uyarlar...

İVME'den

NASIL ÇIKIYORUZ?

Geçen dönem sonunda çıkarmayı planladığımız İVME'nin 5. sayısı çeşitli nedenlerle gecikti. Bu durum okuyucularımızın haklı eleştirilerine ve yakınmalarına yol açtı. Bu eleştirilere ışık tutmak ve İVME'nin nasıl bir süreçten geçtikten sonra yayına hazırlandığını bilinen ve bilinmeyen yönleriyle yazmak gereğini duyduk.

İVME Makina Mühendisliği Bölümünde varolan birikimin yansımasıdır. Bu birikim genellikle bölüm öğrencilerinin yazıları şekline dönüşerek İVME'nin beş konu grubu üyelerince yazı kurulu aktarılmaktadır. Her konu gurubundan dönüşümlü olarak seçilen birer kişi ile sorumlu araştırma görevlisi ve yayın sorumlusu öğretim üyesinden oluşan yedi kişilik yazı kurulu, yayınlanması önerilen yazıları inceleyerek yayına hazırlamaktadır. Tüm bölüme açık

devamı sayfa 2de

İÇİNDEKİLER

- * İSTATİSTİK 3
- * MÜZİK 4
- * İVME TOPLANTISI 5
- * MAGANDA 6
- * DENEME-MAGAZİN 7
- * SÖYLEŞİ 8
- * BULMACA 12
- * SPOR 13
- * BÖLÜMSSEL NÖRMLER 14
- * GÜL M.E. 15

??

İVME LOGOSUNUN SİZE NE
ÇAĞRIŞTIRDIĞINI ÖĞRENMEK
İSTİYORUZ. ADINIZI VE YANITINIZI MAVİ ODA İVME KUTUSUNA BEKLİYORUZ İVME'NİN
ESKİ SAYILARINDAN ÜÇ TAKİM KATILIMCILAR ARASINDA
ÇEKİLECEK KURADA
SAHİPLERİNİ BULACAKLAR

??

IVME'den (sayfa 1 den devam)

olan yazı kurulu toplantılarında alınan kararlara üyeler eşit oyla katılır. IVME'ye girecek yazıları IVME Sekreteri bilgisayara girmekte ve logo, karikatür vb. dışında dergide yer alan yazıların tüm dizgi ve mizanpaj işlemleri, Bölüm Başkanlığında bulunan bilgisayar olanakları kullanılarak sorumlu araştırma görevlisi tarafından gerçekleştirilmektedir. Dergi, Mühendislik Fakültesi Dekanlığı Basım İşliğinde bölüm mezunlarının abone ücretleriyle oluşturulan mali kaynak yardımıyla satın alınan kağıda basılmaktadır. Bin beş yüz dolayında tirajı olan derginin üçte biri mezunlara, geri kalanı ise bölüm öğrencilerin dağıtılmaktadır.

Kısaca özetlenen süreç içinde iki önemli darboğaz yaşanmaktadır. En önemli darboğaz yazı önerilerinde yatmaktadır. Yeterli sayıda yazı katkısı olmadan IVME'yi sürdürmek olanaksızdır. İkinci darboğaz ise bilgisayarla dizgi işlemlerindedir. Zaman alıcı bu işlemler derginin görüntüsünü ve albenisini doğrudan etkilediğinden çok emek gerektirmekte ve tek kişi tarafından gerçekleştirilmektedir. Bu sayımızın gecikmesi ikinci darboğaz yüzündendir. Dizgi işlemlerini daha geniş bir kadroya yaymak için bir dizi önlem alınmıştır. Bunların etkililiğini artırıcı düzenlemeler de zamanla gerçekleştirilecektir.

IVME daha güzele, daha iyiye yönelik arayışını sürdürecektir. Her sayımızın değişik içerikte ve görünümde hazırlanması, bitmeyecek bu çabamızın en belirgin göstergesidir. Unutmayalım ki hızımızın sıfır olması IVME'mizin sıfırlanmasını gerektirmez.

IVMELENİN, IVMELENDİRİN

AĞLARIM SENSİZ GECELERDE

Ağlarım sensiz gecelerde
Hüzün dolar gönlüme
Deli deli olurum bazen
Seni çağırıyorum
Belki gelirsin diye

Gece sensizliğinde
Hıçkırıklarım duyulur sadece
Deli deli olur gönlüm
Hatıralarla ezik
Ümit etmekten yorgun

Ağlarım sensiz gecelerde
Hüzün dolar gönlüme
Uzanıp gecenn karanlığından
Siler misin gözyaşlarımı
Çözebilir misin düşen her damlanın anlamını
Ellerin değer mi ellerime
Dudakların dudaklaruma
Bilmem sen de düşünüür müsün beni
Uzaklarda ellerle olsan bile.

Mesut DURSUN
ME 2

IVME

SÖYLEŞİ GRUBU: Gülten Alkoçoğlu, Cem Kendi

TEKNOLOJİ GRUBU: Ümit Çoşkun, Uğur Etiz, Alpar Kılınç, Cem Özgüner, Devrim Özsoy, Yavuz Sarialioğlu

SANAT GRUBU: Mustafa Orhan, İsmail Alsaç

GÜLMECE GRUBU: Emre Ermiş, Mustafa Orhan

HABER GRUBU: N.Orhun Köstem, Dilek Özlem

YAZI KURULU: İsmail Alsaç, Mehmet Çalışkan, Murat Erkilet, Emre Ermiş, Cem Kendi, Cem Özgüner, Dilek Özlem.

YAYIN SORUMLULARI: Mehmet Çalışkan, Murat Erkilet

MİZANPAJ-DİZGİ: Murat Erkilet

SEKRETERYA: Müveyla Özarı

BASIM Mühendislik Fakültesi Basım İşliği

IVME nin bu sayısı 85 KB.dır

IVME sizin yazılarınızı ve katılımınızı bekliyor. İlginizi çeken, başkalarıyla paylaşmak istediklerinizi bize yazın. İlgili Gruplardaki arkadaşlarla görüşüp yazınızı iletin. Bir dahaki sayıda neden siz de yazmayasınız.

IVMELENİN, IVMELENDİRİN

MEZUNLARIMIZA

DERGİMİZİN SİZLERE
ULAŞMASINI İSTİYORSANIZ
TÜRKİYE İŞ BANKASI
ODTÜ ŞUBESİ

4229 - 300 - 0258175

NO'LU HESABA YILLIK
ABONE TUTARI
15000 TL
YOLLAMANIZ RİCA OLUNUR

ME 333 EXPERIMENT I BÖLÜMSSEL NORMLARIN PSİKOPATOLOJİSİ

PURPOSE Temel gereksinmelerimizi gidermek için yaptığımız eylemlerin normlaşmasının toplumsal mekanizması nedir sorusunu yanıtlayamam ama, bana bu soruyu sordurtan sebep, bölümümüzde gözlemlediğim ve yeni yeni kendisine kuralsal ölçütler bulmaya başlayan, bazı ölçütlerinin herkesçe kabul görmese de çoğunluk tarafından onaylandığını düşündüğüm ve dersi daha iyi bir yerden izlemek gibi bir "temel gereksinme" den kaynaklanan "yer ayırma" ya da "yer tutma" işiyle iştigal edenlerin, yaptıkları işi nasıl meşrulaştırdıklarını ya da olayın tanıkları tarafından hangi koşullarda meşru kabul edildiğini merak etmiş olmamdır. Bulguladığım sonuçları ya da bana göre hangi biçimdeki bir yer tutmayı ben kabul edebilirim; yani ayrılmış o sıraya DATA AND TABULATED RESULToturmamam için o sırada nelerin (alet, edavat, simge) bulunması gerekir; maddeler halinde şöyle sıralamak istiyorum.1.Tutulmuş sırada bir öğrenci varsa, o sıra kesinlikle oturulan tarafından tutulmuştur. 2. O sırada (o anda anlamında değil) öğrenci çantası olduğu yargısına vardığımız bir çanta varsa durum olumludur; tutulmuştur. 3. Sıranın üstünde o dersin kitabı olduğunu bildiğimiz bir kitap varsa, durum sessizce kabul edilir. 4. Sıranın üstünde o ders için tutulmuş bir defter olduğunu anladığımız bir defter varsa, durum yine aleyhimize. Yukardaki keyzlere bölümdeki huzurun ve güvenin tesis edilmesi için uyulması gereklidir. Kurallara uymayanlar şikayet, ihbar (yer tutma mafyası üyesi değilse tabii). Diyelim ki bir sıradaki toplam oturakların sayısı (n) geçerli yer tutma sembolü sayısından (ğ) daha küçük (n<ğ) ve bir daha diyelim ki olaydan yer tutma mafyasının haberi yok; birebir eşleme yanlışlığı, zincirleme kaza misali, güzide çocuklar fumesi, ne olacak şimdi, vs. vs. Bu konuda ben de birşey diyemem. Olay aralarından bir gönüllünün (genellikle en kısa ve en cılız olan) mavi odadan beyaz bir kurabiye almasıyla kapanır. Şimdi de gelelim tutulma biçimi bazı tipler tarafından kabul edilmeyen ve karşı çıkılan durumlara. Bu olaylar benim deneyimlerimle sınırlıdır, şöyle sıralayayım. 1. Boş bir defterin ya da o dersin defteri olmadığına kesinlikle emin olduğum bir defterin bırakılması, 2. O dersle ilgili olmayan bir kitabın bırakılması. **DISCUSSION AND CONCLUSION** 3. Mont, montuk, çamaşır, çamaşır suyu, hırka, zırva ve kazak, erkek bırakılması. Bu biçimde bir yer tutma genellikle kabul görür, ama benim tarafımdan asla (1+1)x2 Bazıları uzun pardesülerini enlemesine yayıyorlar (hani mafya filmlerindeki pardesülerden) cinnet geçiriyorum ama altı kişiyle uğraşmak çok zor çok zor çok zor çok zor! Bazen herşeyi göz önüne alarak, pardesüyü sıfırdaki askıya (varsa) asıyorum. Asarken görülürsem askılığa ben asıyorum. Kesinlikle kabul etmediğim koşullar.1. Sıranın üstüne silgi ya da silgi parçaları konması, (örneğin; duyarlı Necati silgi ya da silgi parçalarının bulunduğu sıraları tutulmuş kabul ediyor. Geçenlerde bana, "vala kardeş genellikle sahipleri silgilerden daha büyük oluyor" (Espiri ve mukabilinde alkış sesleri) dedi, kendine kişisel olarak hayret gösterdim. Ardından hayatın her zaman o kadar kolay olmayabileceği anlamına gelen hareketler yaptım). 2. Sıranın üzerine kalem bırakılması, 3. Sıranın üzerine A4 (düz, çizgili, kareli) bırakılması, 4. Sıranın üzerine A4 parçaları bırakılması (üflüyorum uçuyor) **APPENDIX** Laboratuvar faresi, yağmur bombası, fil tumbası, namı değer Motor Hamdi ile Kırsal ve sınıfsal urbanizasyon konusunda tartışıyoruz. Bana **ANSWERS** ben senin silgi parçacıklarının moleküler yapısını tanımıyorum. Bunlarla yer tutamazsın. Yemezler, temiz mi! Ben de kendimi tutamadım ona mafya dedim. Evet, sen bu bölümdeki "yer tutma mafyasının" başısın dedim. Neyse tartışmamız fazla uzamadı (bıyıkları sinirimi bozuyor zaten). Sonunda araya bölüm girdi ve YÖBK'ü (Yer Tutma Ölçütlerini Belirleme Komitesi) kurdu. Böylece iş tatlıya bağlanıp, asayiş Hasan Mutlucan oldu. **KAYNAKLAR** 1.Başoğlu, M. Sherif, The Psychology of Social Norms University Park, Pennsylvania, 1966. 2. Daha bisürü kaynaktan yararlandım. Ama buraya yazmıyorum, 1972. 3. METU Cafeteria, lunch queue, 1990.

Yavuz SARIALIOĞLU ME3

gül M.E.

gül M.E.

PÜF NOKTASI

Başlarken;

Hani derler ya, "Çok gezen veya çok okuyan bilir" diye, çok doğru. Sizler çok gezemiyorsunuz ama çok okuyorsunuz. Gece gündüz, çok ama çok. Hani olurya, haşa kazara bir boş vaktiniz, işte o zaman alın elinize IVME'yi açın bu köşeyi okuyun, tekrar tekrar, çok çok. Bu köşe nefis köşe. Herşeyi size öğretecek, siz de çok bileceksiniz. Daha çok, hemde her konuda. Bu köşe çok nefis köşe. Benden söylemesi....

Otostop Nasıl Yapılır ???!

Otostop ince bir sanattır. Hüner ve dikkat gerektirir. Ayrıca atak bir vücut, cesur bir karakter ister. İlk önce uygun bir yer seçmek gerekir. Kavşak başlarında, dağ başlarında otostop yapılmaz. Yer seçimi yapıldıktan sonra otostop pozisyonu na geçilir. Ayaklar omuz genişliğinde açılır, sağ ayak sol ayaktan 10 cm ±01 kadar öne alınır ve dizden hafifçe bükülür. Bu duruş gelen arabalara karşı saygının ifadesidir. Oturarak, sigara içerek, ip atlayarak otostop yapılmaz.

Otostopta en önemli hususlardan birisi de yüz ifadesidir. Yüz her zaman karşından gelen arabaya çarşız, acelesi olan, tehlikesiz yargısı vermelidir. Bu yüzden araba gelirken hemen kaşlar yarım santim kadar yukarı kaldırılıp, gözler orta noktada birleştirilmelidir. Ayrıca çene azıcık aşağıya sarkıtılıp, ağız çizgisi dış bükey hale getirilmelidir. Bu masumluğun ifadesidir. Araba eğer durursa paniğe kapılıp hemen koşulmamalı arabanın ne için durduğu sorulup araştırılmalıdır. Bu süre içinde araba gitmezse sinsice yanına yaklaşıp "hosgeldiniz, çok teşekkür, nerelisiniz, içinden mi, bilmukavele, devam et" gibi kibarlık ifade eden bir dizi halk deyişi sıralanmalıdır. Yerleştikten sonra mutluluğunuzu gösteren bir yüz şekli alınmalı, yanaklar kulaklara doğru esnetilip, dil bir santim kadar dışarı çıkartılmalıdır. Artık otostop başarıyla gerçekleşmiştir. Denemesi bedava

Diğer bir sayıda başka bir konuda bilgilenmek üzere, çok nefis günler dilerim. Hem de çok

Emre ERMİŞ

MOTOR HAMDİ Dertlerin Babası

Rumuz: KRİZ. Sevgili Motor Hamdi. İyi ki Makina'da sen varsın abi. Benim büyük bir sorunum var. Şimdi büyük olmayan sorun olur mu deme, bir dinle. Abi, bu körfez krizinden beri ders çalışamaz oldum. Bu olay bende çok büyük bir stress yaptı. Sabah akşam bunu düşünür oldum. Hatta bu yüzden sınavları bile kaçırdığım oluyor. Pek tabidir ki, bu benim notlarıma da yansıdı. Şimdi abi, savaş çıkarsa biz ne yaparız, hele bir de savaş yüzünden finaller ertelenirse halimiz nice olur? Abi, beni bu stressten ve kaostan kurtar. Şimdiden teşekkürler.

Cevap: Bak yavrum, sen bu masalları git de babana yuttur. Yok sosyal mosyal oldum, dünyayla ilgileniyorum ayaklarıyla sınıfta kalmanı açıklamaya çalışıyorsan yemezler. Açıkça "sınıfta kalıyorum" de canımı ye. Sonra sen bu bölümü ne sanıyorsun bakayım. Ortadoğu'da savaş çıktı diye burda quiz bile ertelemeyiz oğlum. Hem bölümümüzde nükleer savaşlarda bile sınav yapılacak sığınaklar var. Neymiş efendim, savaş stresi çekiyormuş! Sen sınav stresinden ne zaman vakit buluyorsun da böyle şeyler yapıyorsun, çık çık çık...

Rumuz: ASSUMPTION. Motor Abi, ben uzun yıllardır (dört yıldır) ikinci sınıfta okumakta olan bir makinacıyım. Abi, durumum çok vahim. Ben derslerde hocaları anlayamıyorum. Arkadaşlarım "Kim anlıyor ki sen anlayacaksın" diyorlar ama ben onları da anlamıyorum. En büyük sorunum ise, hocaların soru çözerken yaptığı assumptionlar. Hele bunları hiç anlamıyorum. Yok efendim, massless bar, frictionless surface; yok efendim, bilmem kaçınıcı term negligible falan filan gibi. Bunların nesini anlamıyorsun oğlum dersin; örneğin, geçen sene sanayide tam bir ay dükkân dükkân gezip, massless bar aradım. Herkes yüzüme bakıp güldü. Sınavlarda gereksiz işlemleri omit edince elimde hiçbir şey kalmıyor. Son olarak geçen gün bizim evdeki bozulan şofbeni Carnot Cycle'a göre yaptım. Çalışmadığı gibi % -120 efficiency verdi. Şimdi bu soğutucu mu, ısıtıcı mı? Beni bu assumption konusunda aydınlatırsan dünyanın en bahtiyar adamı olacağım.

Cevap: Vah yavrum vah... Demek ikinci sınıfa kadar gelebildin ha! Demek hala mucizeler olabiliyor. Şimdi, derslerin anlaşılmadığı konusunda arkadaşlarıma katılıyorum. Yavrum, gel sen onları anlama sevdasından vazgeç. Yol yakinken bu bölümü terk-i diyar eyle. Öyle assumption anlamadan yani adam gibi uçamadan mühendis olunabileceğini düşünüyorsan, avucunu yalarsın. Sanayideki adamlara da boşver. Bir ara odama uğrada sana massless bar alabileceğin bir hastane... şey pardon, bir dükkân adresi vereyim.

Not: Şofbeni Carnot Cycle'la değil, Brayton Cycle'la bir dene ve sonuca varırsan bana da bildir. Vah yavrum vah vah...

Rumuz: GONCAGÜL. Sevgili Motor Hamdi, yıllardır erkek çoğunluklu bölümde okumama ve erkek başına çok cüz'i miktarda kız düşmesine rağmen, bir tek çıkma teklifi bile almadım. Neyse, bu dönem başında başka bir bölümden biriyle çıkmaya başlamıştık. Herşey o kadar iyi gidiyordu ki... Ama geçen gün ayrılmamız gerektiğini söyleyip gitti. Neymiş efendim, ben çok erkeksi davranıyormuşum da, falan filan. Çok zor bir durumdayım. Diyorum ki, sizin köşenizden bu rumuzla mektubum yayınlansa kismetim açılmaz mı? Sevgiler, saygılar.

Cevap: Bak sevgili kızım sen herşeyden önce bu bölüme girmekle şansını yitirmişsin zaten. Milletin dersten kız düşünecek halimi var sanki? Zaten çocuklar boş zamanlarında uyuyorlar. Hem o çocuğu da benimle bir tanıştı, ona bir çift lafım var. Ne ulan bizim gibi erkek bölümden tabi erkek gibi kız çıkar. Valla gelmeyeyim oraya, alırım ayağımın altına kimse kurtarmaz. Kismetinin açılmasına gelince, sen bir ara bana uğra da bunu akşam sinemaya giderken uzun uzun konuşur, sorununa bir çare bulmaya çalışırız. Görüşme umuduyla.

MOTOR HAMDİ DERTLERİNİZE ÇÖZÜM ARIYOR.....

1989-1990 ÖĞRENİM YILI İKİNCİ DÖNEM DERSLERİ
NOT İSTATİSTİĞİ

DERS KODU	AA	BA	BB	CB	CC	DC	DD	FD	FF	TOP.
ME 102 :	46	37	39	26	47	41	40	3	19	298
ME 202 :	13	18	25	51	53	70	51	40	30	351
ME 204 :	2	3	3	19	55	36	53	54	112	337
ME 206 :	4	21	39	21	23	33	51	136	60	388
ME 208 :	16	11	17	36	54	43	58	69	74	378
ME 210 :	10	17	23	62	68	68	44	19	38	349
ME 302 :	2	5	13	22	69	42	61	42	10	266
ME 304 :	8	13	15	34	36	46	47	43	72	314
ME 306 :	21	22	19	30	55	46	24	47	24	288
ME 308 :	4	18	29	52	29	26	58	17	60	293
ME 310 :	3	2	18	40	95	33	23	4	12	230
ME 404 :	2	7	16	32	55	31	25	16	29	213
ME 406 :	7	12	24	78	48	18	3	0	4	194
ME 407 :	16	23	49	67	38	19	1	1	4	218
ME 412 :	11	11	17	15	25	7	0	3	2	91
ME 420 :	1	1	5	2	3	3	4	1	1	21
ME 422 :	3	3	5	6	6	4	6	1	0	34
ME 423 :	3	4	4	4	6	2	6	2	0	31
ME 424 :	0	0	5	5	3	0	0	0	1	14
ME 426 :	3	3	5	2	0	0	0	0	1	14
ME 428 :	1	3	1	2	9	1	1	0	1	19
ME 430 :	0	7	7	10	8	3	1	2	0	38
ME 432 :	0	5	3	5	6	1	2	0	5	27
ME 434 :	5	5	7	10	11	3	6	2	9	58
ME 436 :	1	5	2	4	4	3	0	0	0	19

müzik-sanat

MUSICAL GRAFFITI ROCK MÜZİĞİ

Rock 1960'ların ortasında özellikle İngiliz topluluklarının o döneme değin en etkili tür olan "Rock'n Roll" dan sıyrılarak daha özgün ve zengin ritimli bir müzik arayışına başlamalarıyla doğdu. 1950'lerde ABD'de Muddy Waters'la yayılan ve daha sonraki yıllarda John Mayall'la İngiltere'ye geçen "rythm'n'blues", Who ve Yardbirds gibi dönemin güçlü topluluklarında etkili olmuştu. 1966'da kurulan İngiliz topluluğu Cream'in çizgisi ve aynı yıllarda ABD'de adını duyurmaya başlayan Jimi Hendrix'in, elektrikli gitara özgün bir nitelik kazandıran tekniği, 1960'ların sonlarına doğru Rock'ın başı başına bir tür olmasını sağlayan etkenler oldu. Rock'ın toplumsal alandaki kökleri ise, gene bu dönemde (1960'ların sonları) yayılmaya başlayan Hippi hareketindeydi. Hippiliğin önemli öğelerinden olan Doğu mistikliği ve uyuşturucu kullanımı, Doors, T.Rex ve Pink Floyd gibi topluluklarda olduğu gibi rock müziğine doğrudan yansdı. Ta ki 1970'lerin başlarına kadar:

Solukla, solukla havayı,
Önemsemekten korkma.
Git, ama beni bırakma,
Bakın çevrene ve kendi toprağını seç.
Yaşadığın bunca zaman
Ve uçtuğun bunca yükseklik
Ve bunca gülüşün...
Ve gözyaşın...
(Breathe-Soluk-Pink Floyd, 1972)

1967-68 yıllarından sonra, çoğunluğu İngiliz olan çok topluluk ve müzikçi çıktı ortaya. Bunların hemen hemen tümü başlarda birbirinden oldukça etkilenirken 1970'lerden sonra farklılaşan özgün tarzlar geliştirmeye başladılar. Bu dönemde, farklı tarzlardaki bazı ortak eğilimleri belli başlıklar altında toplama kaygısıyla birtakım akımlardan söz edildi. Ancak bunlar caz müziğinde olduğu gibi birbirine tepki olarak doğan ve etkisini yıllarca sürdüren akımlardan farklı biçimde, birbirleriyle eşzamanlı ve içiçe geliştiler. Bu yıllarda rock'taki ana çizgiyi oluşturan Wishbone Ash, Bad Company yada David Bowie'den kesin sınırlarla ayrılmasalar da; Deep Purple, Led Zeppelin, Uriah Heep gibi toplulukların yansıttığı, daha sert bir anlayış "Hard Rock" olarak adlandırıldı. Bu sert anlayış içinde, müziğin fonunda kullandığı yumuşak ve oldukça zengin blues ritimleri Led Zeppelin'e seçkin bir müzikal kişilik kazandırdı.

Rock müziğinde "Hard Rock" çizgisi daha sonra Rush topluluğuyla sürdüysen de 1970'lerin başlarına doğru Cream, Grand Funk gibi topluluklarla görülen bir eğilimin daha oturmuş bir biçimi oldu. Sertliğin yanısıra gerilimi yüksek tutan ve müzikal cümleleri belirsizleştiren Black Sabbath gibi toplulukların çizgisi ise heavy rock olarak adlandırıldı.

Baştan beri bir çok rock topluluğunda varolan değişik temaların birarada kullanılması ve bunların geliştirilmesi eğilimi, 1967 sonrasında, klasik müzikle birleşim arayan Nice, daha sonra da Moody Blues ve King Crimson topluluklarıyla güçlendi. 1970'lerde Genesis ve Renaissance gibi toplulukların dahil edildiği "Progressive Rock" içinde, Jethro Tull, Yes ve Van der Graaf Generator toplulukları kimi yerde "Hard Rock" a varan bir sertlik de kullandılar. Bu topluluklar "Symphonic Rock" denilen ve klasik müzikteki senfoni anlayışına Rock kalıplarıyla yaklaşan örnekler de verdiler. Caz ve Rock arasındaki etkileşim, 1960'ların sonlarına doğru elektrikli çalgıları kullanmaya başlayan trompetçi Miles Davis ve 1968'de de Blood Sweat and Tears topluluğuyla yaygınlaştı. 1970'lerde başlıbaşına verimli bir tür olan ve giderek kendi müzikçilerini yetiştirmeye başlayan "Rock-Jazz" da gitarist Jeff Beck ve Frank Zappa rock çıkışlı

adlar arasında en önemlileri oldu. Rock kalıpları içinde caz'dan etkilenen topluluklardan Chicago, Chase ve Traffic toplulukları 1969 sonrasında başarılı örnekler verdiler. 1960'ların sonlarında Amerikan folk müziğiyle rock'ı birleştirme çabası, Creedence Clearwater Revival ve Byrds toplulukları ile gitarist-şarkıcı Bob Dylan'ın da katılmasıyla ilk örnekleri ortaya çıkmaya başlayan "Country Rock" ı doğurdu. Bu alanın en önemli adları Crosby, Stills, Nash & Young ve daha sonra adını Jefferson Starship olarak değiştiren Jefferson Airplane, 1975 sonrasında da Fleetwood Mac, Eagles, Alabama oldu. Son yıllarda bu müzik türünün bir uzantısı olarak Dire Straits oldukça özgün bir noktaya vardı. Baştan beri birbirine çok yakın olan blues ve rock'ı birleştiren çalışmalar, gitarist Rory Gallagher ve Klavyeci Alice Cooper gibi güçlü müzikçilerle 1970'lerde de sürdü. diğer müzik gelenekleri arasında latin müziğini rock'la birleştiren Santana, "afro-cuban" adı verilen bu çizginin en tanınmış adı oldu.

Synthesizer ve diğer elektronik efektlere dayanan soyut ve sentetik müziğiyle geleneksel rock anlayışını oldukça zorlayan Tangerine Dream topluluğunun yanı sıra, gitarist Mike Oldfield ile Gentle Giant ve Roxy Music toplulukları ve çok yönlülüğüyle gitarist Frank Zappa, 1970'lerde herhangi bir başlık altında toplanamayacak özgünlükte çalışmalar sergilediler.

1980'lere gelindiğinde artık etkisini yitirmeye başlayan rock'ta iki eğilim güçlendi. Bunlardan biri Iron Maiden topluluğunda olduğu gibi hard yada heavy rock'ın sığ bir devamı olan ve -başlarda- daha çok yirmisine ulaşmamış genç kesime seslenen heavy metal'di. İkincisi ise Toto, Foreigner ve Journey gibi yeni toplulukların yanısıra, çalışmalarını sürdüren eski grupların yöneldiği, geniş bir kitlenin beğenisini toplayan daha pop bir çizgi oldu.

1980'lerin geçerli türü olan ve 1970'lerin özgün toplulukları Roxy Music ve Cockney Rebel'in müzikleriyle koşutluklar taşıyan "yeni dalga", Talking Heads ve Cars topluluklarıyla birlikte 1977 sonrasında yaygınlaştı. Eski müzikçilerden oluşan Police, yeniden kurulan King Crimson verock'ın önemli adları Rush ve şarkıcı Peter Gabriel'in de yöneldikleri bu tür, biçimsel farklılıklarına karşın, anlamda rock geleneğinin 1980'lerdeki uzantısı sayılmaktadır.

En belirgin ve özgün formunu Bryan Adams ve Bruce Springsteen ile bulan "American Rock" ise 1980'lerin ikinci yarısında Bon Jovi ve Guns'n'Roses ile 1970'lerdeki müzikalite ve zenginliğe sahip olamamasına rağmen geniş kitlelerin beğenisini topladı.

Rock'ın içinden doğan bir tür olan Heavy Metal'in orijini ise Jimi Hendrix olarak kabul ediliyor. İnsanların salamura gibi üstüste yığılmış yaşadığını ve yüksek volümlü müzik ile, kendilerine gelebileceğini söyleyen Jimi Hendrix bu sözlerinden sonra 1967'de ilk metal hit'i olan "Purple Haze" i besteledi.

1960'lı yılların sonunda doğan heavy metalin kökleri ritim ve blues öğelerine dayanıyor. Zaman geçtikçe daha aksak ve vurucu olan ritimlerle birlikte Thrash metal, speed, Hard core ve Speed Core gibi türler de ortaya çıktı.

1990'lara girerken müzik kadar sözel anlatımın da öne çıktığı Heavy Metal'de Wasp ve Kiss gibi faşist anlatımlı grupların yanısıra, Iron Maiden ve Manowar yurtseverliği ve savaşın kutsallığını işler. tyrant ve antitrax, özgürlüğü, toplumdışılığı ele alırken, Megadeth ve Metallica toplum düzenine ve adalet sistemine sıkı eleştiriler getirir. Hepsini birleştiren ise yalnızca müzikal dildir.

Derleyen : Mustafa ORHAN ME3 (Eylül-1990)

?????? BULMACA ??????

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	D	A	R	A	Ğ	A	C	I		O	H	A
2	E	T		M		Z	U		I	N		R
3	L		Ö	M	I		K	E	R	R	A	T
4	I	N	C	E	K			Ş		E	R	
5		E	T		I	Ç	Z		N	A	Z	I
6	A	N	Y	A		O	Z	A	N			Z
7	R	E	E	B	O	K		O	N	S		O
8	E			A	K		A	R	O		O	T
9	N	U	H		U	G	H		T	O	T	O
10	A		R	A		P	A	R	A		I	P

SOLDAN SAĞA

- 1.Meyvaları toplanıp toprağa gömülen ağaç.... Kibarca "yavaş ol" anlamında kullanılan bir ünlem
- 2.Zavallı hayvanların katledilerek muhtelif organlarından elde edilen zengin bir besin.... Dili sürçen bir insanın "su" anlamında kullandığı kelime.... Ayı konağı
- 3.Bir tembih sözü.... Bir tür cetvel
- 4.Duraklarda ve Müsait bir yerde bulunur.... Erkek kekin adının önüne aldığı sıfat.
- 5.Kibarca eşek anırması.... İçtizar kelimesinin kısaltılmış hali.... Nazilli İlçesinde yaşayan halka verilen ad.
- 6.Türkçe'de kullanılan anlamsız bir deyim gereği Konya'dan önce bulunması gereken kelime.... Geceleri dağlara çıkıp azardı. Kimdi bu?
- 7.Reşit.... Küffarın kıymetli madenleri ölçmek için haşır neşir olduğu ağırlık birimi.
- 8.Akkoyun, Akbank, Akşam, Akşemseddin, Akira, Akide gibi kelimelerin ortak özelliği başlarındaki iki harfin hep aynı olmasıdır. Nedir bu harfler?.... İspanyolca "Bu gece yorgunum" anlamına gelen söz.... Bir yaşam biçimi.
- 9.Peygamber demişlerin dedikleri şey.... Güney Kanada yönünde yaşayan "Kovwachee" kızıldillerinin kullandıkları "Selamün Aleyküm" anlamına gelen söz.... Aptal kutucukların i çine 1, 2, 0 gibi aptal rakamları yerleştirmek suretiyle oynanan bir bahis- müsterek.
- 10.Bir tanrı.... Başka bir tanrı.... Bir intihar malzemesi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

- 1.De'si olan.... Eski Roma'da üniversite öğrencilerinin teknik elektif kapabilmek için mücadele verdikleri alan (Hint: Yeni adı Mak.Müh. A,B,C,D,E,F,G,H,I ve bilumum bloklar)
- 2.Kanath olanına IKARUS adı verilen mahlukat.... Sürekli bir ikilemin içinde bulunan büyükannelere verilen ad.
- 3.Ö yapım ve satımıyla uğraşan öcülerin mahellemize geldiklerinde kendilerini tanıtmak amacıyla yaptıkları bağırış... Hiyar sebzесinin simgesi.
- 4.Bir hizmet türü.... Aptal aşkların yaktıkları şey.
- 5.Bir tam sayı.... Bir eksik sayı....
- 6.Çok olmayan.... Çok olan.... American Magandalarını simgeleyen harfler.
- 7.Bir oturma şekli... Çizgi roman kahramanlarının uyurken çıkardıkları ses.... "İşte orada" anlamına gelen, bir söz.
- 8.Hayat arkadaşı.... Kalpten çıkan bir tımar....
- 9.İrmekten emir.... Sert ultimatom....
- 10.Yunan mitolojisinde hiç yaşamamış bir kadın....
- 11.Dilekçelerde edilen şey... Otistiklerin birbirine hitap şekli...
- 12.Bir niyet türü.... Eşcinsel.

Mustafa ORHAN ME4

MAKİNA BÖLÜMÜ SONBAHAR FUTBOL TURNUVASI FİNALİ

22 Ekim 1990 tarihinde başlayan bu turnuvada, ikinci sınıfların temsilcisi Sebat şampiyon olmuştur. Bu yazıda final maçından ve daha önceki maçlardan kısaca bahsedeceğiz.

Lig usulü yapılan grup maçları sonunda Kırmızı grupta Sebat birinci Pesave Girlbusters ikinci, Mavi grupta ise Dinamo Machine birinci Chairman's Park Rangers ikinci olmuştur. Çapraz eşlenerek oynanan yarı final maçları sonucunda Sebat, CPR'i 4-3, Dinamo Machine ise Pesave Girlbusters'i 4-2 yenerek Finale kalmışlardır. 21 Aralık 1990 tarihinde oynanan Final maçında takımlar 3-3 berabere kaldığından dolayı maç 29 Aralık 1990 tarihinde tekrar oynanmıştır. Zorlu geçen maçta Dinamo Machine'i 2-1 yenen Sebat Makina Bölümü 1990 Sonbahar Futbol Turnuvası Şampiyonu olmuştur.

FINAL MAÇI

Sebat : Murat Şahin(**), Altan Veziroğlu(***), Murat Güvenç(***), Murat Köksal(***), Batur Şehirlioğlu(**), Taner Yöney(***), Burak Gürcan(***)

Dinamo Machine : Kaan Yamakoğlu(***), Baran Yavuz(**), Kadir Dikici(***), Baran Öztürk(***), Mahmoud El-Hassan(*), Baki Sevgül(*), Erdal Sepetçi(**)

NOTLAR :Hava açık ama dondurucu bir soğuk var. İ nolu sahanın zemini yer yer bozuk ama top oynamaya elverişli. Maça ilgi beklenilenden oldukça fazla (?). Hakem Erdal Elbay sarı kartlarını Kadir ve Batur, kırmızı kartını ise Taner için kullandı.

Maça oldukça hızlı başlayan Sebat, 17. saniyede 1-0 öne geçti. Bir önceki final maçında da olduğu gibi başlama vuruşundan hemen sonra kale içine gönderilen uzun topu Dinamo Machine defansı seyrederken, takip eden fırsatçı Burak takımını 1-0 öne geçirdi. Bu şoku üzerinden hemen atan Dinamo Machine oyunda dengeyi kurdu ama bir türlü gole ulaşamadı. Maçın 21. dakikasında Murat Güvenç'in topunu forvet kale çizgisinden çıkardı. 27. dakikada ise Baran'ın ortasına kafa vuran Mahmoud'un topu direğe çarparak dışarı çıktı. Bu arada topu elle kesen Kadir sarı kart gördü. Karşılıklı ataklarla geçen ilk yarı 1-0 Sebat'ın üstünlüğü ile sona erdi.

2. yarıya toparlanmış başlayan Dinamo Machine 38.

dakikada beraberliği sağladı. Baran Öztürk'ün pasını iyi değerlendiren Erdal kalecinin yanından topu ağlara gönderdi. Sebat bu golden sonra ataklarını daha da artırdı. Dinamo Machine ise inatla sol kanadı kullanmaya devam edince oyundan düştü. İ lerleyen dakikalarda Batur mutlak bir gol kaçırdı. Bu arada maç oynanırken sahadan izinsizce ayrılan Taner maçın otoriter hakemi Erdal Elbay tarafından maçın bitimine 10 dakika kala oyundan ihraç edildi. Maçın son dakikalarına doğru Mahmoud'un topunu çalan Burak, Baran Yavuz'u da geçerek Kaan'ın yanından topu filelere gönderdi. böylece Sebat 2-1 öne geçti. Golün hemen sonrası tamamen defansa çekilen Sebat kontrataklarla gol aramaya başladı. Birçok karambolden yararlanamayan Dinamo Machine bir türlü beraberliği yakalayamadı. Bu arada Burak üç defa kaleci Kaan'la karşı karşıya kalmasına rağmen maçın skorunu değiştiremedi. Maçın başından beri konuşan Batur'da bu arada sarı kart almaya hak kazandı. İ lerleyen dakikalarda taraflar birbirlerine üstünlük sağlayamadılar ve maç 2-1 Sebat'ın galibiyeti ile sonuçlandı.

Böylece haklı bir galibiyet alan Sebat 1990 Sonbahar Futbol Turnuvası Şampiyonluğunu kazandı. Bu arada turnuva boyunca 18 gol atan burak Gürcan'da turnuvanın gol kralı oldu. Dinamo Machine ise ikinciliklerinin sayısını üçe çıkararak avundu.

Son olarak bu turnuvaya ilgi gösteren tüm takımlara ve seyircilere teşekkür eder, 1991 İ lkbahar Futbol Turnuvasında tekrar buluşmayı dileriz.

Turnuva Komitesi adına,
Erdal SEPETÇİ (ME 4)

Mavi Oda için duyarlı olalım
Hergün ders çalışıp, ödev yaptığımız Mavi Oda geceleri de açık olsun ve yataklar konulsun.
Duyarlı Necati

Geçen sayımızdaki Bilmeceler'in yanıtı için duyuru

Bilmecenin cevabını merak edenlere,
Bana bir pizza ısmarlayanlara cevabı verebilirim.

Alpar KILINÇ (ME 4)

İVME 5. OLAĞANDIŞI YAZI KURULU TOPLANTISI YAPILDI

Merhaba! Hepinize İvmecilerden sepet dolusu mutlu yıllar. Çoktandır düşünyordum, size yaptığımız bir toplantıyı naklen yazmayı, azda olsa İvmenin hangi şartlar altında çıktığını, karşılaştığımız gülükleri, yaptığımız muhabbeleri anlatmayı.

Geçen hafta bizim için büyük önem taşıyan bir toplantı yaptık. Size şimdi onu anlatacak, neler oldu, neler konuşuldu hepsini kesmeden yazacağım (Umarım bu sayı toplatılmaz).

Bu toplantının görünüşteki maksadı derginin çıkmasındaki gecikmelerin nedenlerini tartışmaktı. Fakat biz İVMECİLERİN gizli bir amacı vardı ki, evlere şenlik. Gayemiz ne yapıp edip, yayın sorumlumuz, çok sevgili Mehmet Çalışkan'dan, yuvasız İVME için bir oda irica etmekte.

Toplantının her zamanki gibi yeri belli değildi. Nereyi boş bulursak orada birikecektik. Hemen çevreye yayıldık ve aramaya başladık. Malesef ne boş bir sınıf ne de boş bir anfi bulabildik. Sağolsun Mehmet Hoca, bizi bu seferlik de Faculty Lounge'da misafir etti....

M.Çalışkan Tak... Tak... Take... Hoşgeldiniz arkadaşlar. Lütfen, lütfen buyrun, çıkın. Kendi Lancınız gibi.

Hep Birlikte - Teşekkür ederiz.

Dilek-Hocam çok eksikim var. Hemen başlamayalım.

Cem Kendi-Suratta surat, ay pardon yüzde yüz nerede olduğumuzu bulamamış,bizi arıyorlardı.

Emre-Hemen bir ateş yakıp duman yapmalı, ayrıca kapıya kırmızı yemeni asıp paspası ters çevirmeli, anahtarı da altına koymalı.

M.Çalışkan-Emre bir kağıda buradayız diye yazıp kapıya asıver.

Emre-Nefis pratik zekalısınız hocam.

Gülden-Her seferinde başka bir yerde, bazen bir sınıfta, bazen bir anfi... Bazen mavi odada, bazen burada. Yerimiz yurdumuz belli değil. yuvasız göçebeler gibi her toplantıda farklı bir yerde konaklıyoruz. Hocam, sevgili Mehmet Hocam, size derdimizi nasıl anlatsam??!

Emre-Amman dooctor... Canım cicim doktor. Derdimize bir çareee...

Dilek-Biz daha dergi elemanlarıyla rahat iletişim kuramıyoruz, okurlarımızla nasıl kuracağız. hiç adressiz dergi gördünüz mü hocam??!

M.Çalışkan-Yavaş, yavaş derdini anlıyorum. Benden bir adress bulmamı istiyorsunuz. Eee.. ama bunu sizde yapabilirsiniz. Hint: Altın Rehber.

Gülden-Hayır hocam, yanlış anladınız. Bize yuva olacak başımızı sokabileceğimiz bir oda istiyoruz.

M.Çalışkan-Hımm... Well.. 2 aydır bölümde depo için oda arıyorum. İnanın bana hiç boş oda yok. Ama pencere odalarımız var. Oralardan başımızı içeriye sokabilirsiniz.

Emre-Hah... hah... ha... Nefis espri. Hocam sizi mizah sayfasına transfer edeceğim. Bölümüne bonservisinizi ödesem, KDV hariç kaç yazarsınız??!

Yavuz-Lütfen arkadaşlar. Ciddi bir konu üzerinde mütala ediyoruz. Bizim bir adresten yoksunluğumuz, bence derginin çıkmasındaki gecikmelerin ana sebebidir.

Gülden-Bir oda, sıcak bir yuva, yaptığımız çalışmalar anlam, İVME'ye de görünge kazandırır. Madem bir dergi çıkarıyoruz, o bölümümüze layık, perfect bir dergi olmalı.

Peki bu şartlar altında, daha henüz eksiksiz toplanamazken, nasıl perfect bir dergi çıkarabiliriz.

M.Erkilet-Öncelikle yazımsal katılımlara ihtiyacımız

var. Mavi odaya,koyduğumuz İVME yazılı bir ağaç kutu kimsenin dikkatini çekmiyor. Eminim odayı her gün ziyaret eden birini çekip, kardeş buralarda İVME'nin kutusu varmış, nerede diye sorsak bilmez.

Emre-Kutunun üzerine 22 milyar yazıp, ışıklarını yakıp söndürelim, yakıp söndürelim, yakıp söndürelim, yakıp söndürelim....

Dilek-Şimdiye kadar dört sayı çıkardık ve iyi bir zemin oluşturduk. Bu zemine bir de adres bulursak, artık perfect olmak için engel kalmaz. O adres de katılımlara odak noktası olur.

Emre-Makinacılardan gelen ısınlar (yani yazılar), aynadan (yani biz yazı kurulundan) yansıyıp odak noktasında (yani İVME'de) toplanır. Benzetmeye bilmukavele. Afedersiniz biraz zorladım herhalde.

İsmail-Bir merdiven altı bile bize yeter. Çevresini kapatıp, içine bir masa atuk mu tamamdır.

M.Çalışkan-Arkadaşlar şaka bir yana, bölümdeki bütün odalar şu anda gerçekten dolu. İnanın boş bir merdiven altı bile yok. Sizler merdiven altları değil, köprü altlarına layıksınız. Fakat malesef hiç boş yerimiz yok.

Emre-Yaaa...Ben size demedim mi önceden rezervasyon yaptırılm diye. Sömeştrelaşı her yer dolmuş.

Cem-Hocam hiç kullanılmayan artık depoya dönmüş bir çok odamız var. Bunlardan birini aktarma yaparak boşaltmamız mümkün değil mi??!

M.Çalışkan-Hiç sanmıyorum.

Emre-Bizler bu bölüm öğrencileri olarak zoru başarmaya alışkınız. İstedikten sonra elde edemeyeceğimiz hiçbir şey yoktur! Heeyt! Yırtarız perdeleri, odalara sığmaz taşarız. Madem öyle bize bölüm yanından bir arsa verin hocam. Biz oraya bir gecede bir Gecekondu çıkar, kendi yuvarımızı kendimiz yaparız.

Dilek-Ben perdelerini dikerim, kırmızı üzerine beyaz puantiyeli, kenarları mavi dantelli perdeler. Dışını da uçuk pembeye boyarız.

Emre-Adını da Uçuk Köşk koyarız. Tam bize göre bir isim.

Devrim-İçinin masa ve sandalyeleri benden. Geçen gün bir barda gördüm. Biriketlerden oturak ve masa yapmışlar. 80 biriket bizim işimizi görür. Eşyaya para vermeyiz.

Gülden-Kırmızı kepenkli bir gecekondu. Küçük bir bahçe yaparız. Ortasına da bir yüzme havuzu. Ben havuzun kenarlarına,çiçek, marul, lahana filan ekerim.

Emre-Damına da Çanak çömlek anteni koyarız. Böylece bütün uluslararası haber ajandalarını, CNN'i, BBC'yi, RTL'yi izleyebilir, yurt dışından da haberler yazabiliriz.

M.Çalışkan-Hayal gücünüze hayranım arkadaşlar. Ama bunun imkansız olduğunu siz de biliyorsunuz. Bu dergi sayesinde mezunlara ulaşabildik, onları bölümümüzden haberdar ettik, üniversite içinde gıpta edildik, öğrencilerimizi nasıl bir bölümde okudukları hakkında bilinçlendirdik. Bunlar hep sizin çalışmalarınızla oldu. Elimde olsa size oda değil salon veririm.

Ama gerçekten elimde değil.

Emre-Bir fikir geldi aklıma. bölümde en az kullanılan, hatta hiç kullanılmayan yerler kızlar tuvaletleri. Bunlardan birisini yeniden dekore ve dezenfekte ederek bir odaya çevirebiliriz.

Hep Birlikte-Hah... hah... ha... he ve hah ve kış kış.

M.Çalışkan-Daha ciddi bir teklifim var. Müzik grubunun kullandığı bir oda var. Odayı paylaşabilirsiniz.

Dilek-Vavv. Fırtına fikir. Müzik ruhumuzun gıdası, bizim de ilham kaynağımız olur. Onaylayanlar.Bütün eller havada.

M.Çalışkan-Onaylanmıştır. Hayırlı olsun.

Hep Birlikte- Teşekkürler ederiz.

NAKLEN YAZI EKİBİ

Fikir: Dilek Özlem Kalem: Gülden Alkoçoğlu Silgi: Cem Kendi Hafıza: Cem Özgüner, Teknik ve Nonteknik

Yönetmen:Emre ERMİŞ

THIS POSTER MUST BE HUNG to a PLACE WHERE IT CAN EASILY
BE SEEN BY a CUSTOMER!

© İVME 1991

YAZILI

ortadan kalkmıştır. Onu da söyleyeyim, muazzam bir kalabalık. Bu bölümde bize Dekan Bey, Mustafa Parlar Bey, Bölüm Başkanımız, Dekan Yardımcıları senede iki defa çaylı toplantı düzenlerlerdi. Bütün dertlerimizi anlatırdık, orda anlattığımız dertlerin büyük bir çoğunluğu da çözülmezdi, o da ayrı konu. Nasıl çözülecek ki o zamanki üniversite de bugünkü üniversiteden farksız birşey, ama boşalırdık. Bunlar iyi şeylerdi.

Bugünkü durum için size iki tane örnek vereceğim; benim özlemlerimin bu olduğu yönünde. Bakın, bu bölümün dışında herhangi bir bölümde çalışan öğrencileri onurlandıracak bir mekanizma yoktur. Bizim imzalanmış iki dönemlik yüksek şeref ve şeref belgemiz duruyor. Dağıtamıyoruz. Sebebi şu bir kere yaptık mali bakımdan göçtük. belgeleri de, o gün gittiğiniz törenleri de ben hazırlamıştım.

İkinci örnek de, birinci sınıflarla tanışma toplantısı. Bunu biz bir kere yapabildik. Sebebi gayet basit. Bizim bu tip şeylere harcayacak bir fonumuz yok. Olan fonlarımızı da nereye harcıyoruz biliyor musunuz? Hiç olmazsa burdaki eğitimin teksir kağıtsız, fotokopisiz yürütmesince, örneğin atölyede öğrencinin ME 202 dersinde eğitimini aksatmayacak yerlere yatırıyoruz. Bakın, kağıtlar imzalandı orada duruyor, düzenleyemiyoruz. Velhasıl bunlar büyük eksikliklerdir. Ama ben diyorum ki birinci sebebi kalabalıktır, maalesef ikinci sebebi de şu görüş ki bunun doğruluğuna da kesinlikle katılmıyorum. Türkiye'nin yaşadığı güç devrede herkes üstüne düşeni yapmalıyken, bu payın tamamı bu devrin gençlerine, ya da bundan sonraki gençlere ciro edilmektedir. Böyle bir saçmalık olamaz.

Onun için öğrencilerle bir ilişkimiz olmasın, eğitimcilerle eğitilenler arasındaki ayrılık falan gibi düşüncelere kesinlikle karşıyım. Öyle bir niyetimiz de yok. Çünkü biz bayağı demokrat bir üniversitede büyüdük, hocalarımızla top da oynardık, onlar bizi ağırlarlardı da. Ama bunun olumsuz sonuçları da olmuştur.

Biz meslek bilincini çok zor edinebildik. İlk önce bir adamın mesleki sorumluluğu bence hepsinin ötesinde gelir. Bu konu çarpıldı, sıralamalar değişti. Velhasıl bunun sorumluluğu o devirlere ait. Ama şu anda bunlar eksiklikler diyebiliriz.

-Bölümümüzdeki sosyal etkinliklerden birisi de dergimiz "İVME". Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

-Mehmet bey bu işi ilk başlattığında anlaşmazlıklarımız olmuştur. Bakın şunu çok açık söyleyeyim kendi çocuğumun yapmasına karşı çıkacağım birşeyi sizler yapmaya kalkarsanız, ister darılın, ister gücenin, ister bu adam ne kadar baskıcı, despot deyin aynısını her an yaparım. Çünkü benim görevim sizi uyarmak. Bunu şunun için anlatıyorum. Bu dergiyle ilgili bizim bir takım gayretlerimiz oldu. Ben, mesela, bu dergiye baştan hep karşı koydum. Sebebi de, olumsuz şeylerin olabilmesine imkan sağlıyor olma endişesiydi. Ben sansürcü değilim, inanmıyorum ki ben sansüre, inanmadığım birşeyi nasıl yaptırabilirsiniz bana diye düşünüyorum, öbür taraftan da bakıyorum, burda böyle bir şey yazdığı zaman sorunlar olabilir. Herhangi birinin, herhangi bir sorunu olması bile bizi rahatsız ediyor.

Dergiye ve sosyal ortamın gelişmesine, sizlerin daha uygar bireyler olarak yetişmenize canı gönülden katılmanıza rağmen, bu sefer normal mesleki gelişmenizi engelleyecek birşeye imkan vermek bizim canınızı sıkıyor diye düşünmüştük.

Yoksa son derece olumlu karşılıyorum ve sağolsunlar esasında dergiyi ilk çıkartan grup, buna ilk ivmeyi veren arkadaşlar benim o kadar korkuma rağmen, bizim uyarılarımızı, söylediklerimizi dikkate aldılar; darılıp gücenip işi bırakmadılar. Bundan da son derece memnun olduk. Bizim İvme'yi çıkarmaktaki amacımız bir şeyin borazanlığını yapmak, birilerini yargılamak, sürekli eleştirici platformda olmak falan değil, eleştiri gayet doğru da, eğer birşeyin amacı at gözlüğü gibi tek bir taneyse burda çok büyük bir hata vardır.

-İvme kanalıyla öğrencilerinize bir mesajınız olacak mı?

-Benim hayatımda geri dönmek imkanım olsa, on defa kendi öğrenciliğimi aynı yıllarda, aynı dopdolulukla, aynı insanlarla tekrar yaşardım. Onun için öğrenciliğin hakkını vererek yaşayın. Öğrenciliğin hakkını vermenin o kadar çeşitli boyutları var ki. Bir miktar sorumsuzca yaşamak boyutu var, bir miktar çalışıp birşeyin sonucunu almak var. Başardığı zaman çok keyif verici, başaramadığı zaman insanı çok kahredici ama hepsinin de insana getireceği şeyler var, bunu dolu dolu yaşamınızı önerebilirim. Sorumsuzluğu alçaltıcı bir anlamda değil, daha rahatça yaşayabilmek anlamında kullanıyorum.

İvme aracılığıyla bütün öğrencilere her an her bulundukları yerde yaşamayı sevmelerini, dolu dolu yaşayabilmelerini ve görevleri olmayan konulara da çok fazla soyunmamalarını söyleyebilirim. Halbuki bir takım şeyler insanın görevleri değildir. Bu sözümle şunun anlaşılacağından kaygılandım. "Haa, biz o zaman kendi dar çerçevemizin içine kapanalım". Onunla hiç alakası yok. Herşeyin insan yaşamında, öğrencilik yaşamında yerleri var. Bir tanesini çok ağır yaşayıp da dört, beş senelik bir üniversite yaşamından yararlanmamanızı önermem. Herşeyden keyif almalısınız, kantindeki pislikten de, otobüs durağında beklemenizden de. Mesela biz hep birbirimize söyleriz "Okulda kalırdık da servis çok az olurdu da" yirmibeş yıl sonra düzenli gittiğimiz otobüs seferlerini hatırlamayız da, burdaki damperli kamyonların üstüne binip MTA'nın önünde adamın bizi indirivermesini hatırlarız. Bunları yaparken hiç kimse ölmedi. Buna benzer hatırlanacak birşeylerinizin olmasını isterim. Öğrenciliğinizde bu devri dolu dolu yaşayacak olursanız, ilerde daha sağlam vatandaşlar olursunuz. Sonra insanın hakkını vererek, sevimli yapabileceği yaşları var. Şu anda yapmayan bir insan, çok gariptir, ilerde onları yapmaya kalkıyor. Meslek sahibi olduktan sonra çılgınca demeyeyim ama rahat davranışlar yaparsanız, hem etrafımızdakiler hem sizler rahatsız olursunuz. Onun için bu gibi şeylerin hepsini zamanında yapmalısınız.

-Çok teşekkür ederiz

GELECEK SAYIDAKİ SÖYLEŞİYİ BEKLEYİN.....

-Açıkça söyleyeyim bu bizim de dikkatimizi çeken bir konu. Esas nedenini bilemeyeceğim ama katılıyorum, çünkü yıllardır bu bölümden bir üniversite ya da fakülte birincisi çıkmamıştır. Bizdeki notlar biraz daha az veriliyor gibi bir nedeni olabilir. Derslerin ağırlığı ve fazlalığı ve bu fazlalığın sonucunda her birine ayırdığınız zamanın azlığı ve bunun da sonucunda aldığınız notların daha aşağıda olması da olası. Şöyle ki ders sayısı ve ağırlığı daha az olan öğrencinin birim derse ayırdığı zaman daha fazla ve doğal olarak aldığı sonuç da daha başarılı oluyor.

Bu da bizim şöyle dikkatimizi çekiyor; her ne kadar üniversiteye giriş puanlarına bakıldığında elektrik, endüstri, bilgisayar yüzde birin altındaki öğrenciyi alıyor, birinciler de hep bölümlerden çıkıyorsa da, bu iki taraflı da olabilir. Giriş puanlarından hareketle söyleyebiliriz ki o öğrenciler ilk istediklerine giriyorlar: Öyle olunca da isteğinin fazla olduğu bölüme girmiş, derslerine ayırdığı zaman da fazla, sonuçta da başarılı oluyor. Esasında bunlar hep işin birtakım bilinmeyenlere dayanan noktası.

Gayet doğal olarak, sizin bana sormak istediğiniz şey şu; "Ortalamaya Elektrik'te CB veriliyor, Makina'da CC ya da DC veriliyor". Bunun hakkında pek bir yargım yok. Çünkü ortalama denen sistem bir takım esnekliklere dayanıyor. Ama bu sistem her zaman sizin lehinize. Sebebi de değerlendirme mutlak ölçek'den olsa bu notları alamazsınız. Ben bunu vermeyelim, mutlak ölçek doğru diye söylemiyorum. Ama madem iş ortalamaya dayanıyor ya da bir not dağılımına, not vermeye geldiği zaman da iş içinde esneklikler giriyor. Her derste her yıl yapılan uygulamaya farklı ama dersler bazında bir standard oluşuyor. Bizim, 3XX dersinde ortalama ya CC verilecek, 3YY dersinde DD verilecek gibi bir yaklaşımımız yoktur. Bu mümkün değil. Ama bizde notların nispeten düşük olduğunu biliyoruz böyle kıyaslamalar da yapıyoruz.

Ama olay sizden mi kaynaklanıyor, bizden mi kaynaklanıyor, derslerinizin ağırlığından mı kaynaklanıyor? Bilemeyeceğim.

Şimdi şu "beş dersi" bir görelim bakalım. Daha bol vakitle ne olacak?

-Daha bol vakit sosyal yaşam için de gerekli.

-Sizin öğrencilik yıllarınızda sosyal hayatınız nasıldı? Özellikle, bölümde futbola olan ilginiz biliniyor. Şimdi de futbollu ingileniyor musunuz?

-Esasında bir iki senedir futbolla ilgim seyirci düzeyinde. En son, Cumartesi günü futbol randevumu trafik sıkışıklığı sebebiyle kaçırdım. İki üç senedir ilk defa oynayacaktım. Bu biraz işlerin çokluğuyla da ilgili.

Ama lisedeyken hergün futbol oynardım. Atatürk lisesinin güzel bir bahçesi vardı. Şimdi asfalt yapılmış. Okuldan çıkıca kitaplarımı hemen bir kenara koyardım, çamurun içinde futbol oynardım.

Üniversitedeyken ne futbol oynamamdan, ne öğrenci kulüplerinde faaliyet göstermekten, Makina Mühendisliği Bölümü Öğrenci Derneği'nde çalışmaktan, iyi kötü akşamları gidip şehirde yemek yemekten, hafta sonlarında maça gitmekten, ben eşimle üniversite birinci sınıfta tanışmıştım, onunla gayet güzel hafta sonlarımızı değerlendirip gezmekten ve eğlenmekten de hiç bir zaman taviz vermedim.

Ama şu anda o kadarını yapamıyorum. Keşke yine öğrenci olsaydım da yine öyle yaşasaydım. Ama şimdi de birşeyler yapmaya çalışıyorum, mesela üç ay sinamaya gitmeyip, eşimle beraber bir pazar günü, aynı sevinç, istek ve heyecanla, dört sinamaya gittiğimiz oluyor. Ama öğrenciyken hiç birinden geri kalmazdım. Okulda yapılan konserlere de giderdim, tiyatroya da giderdim. Ankara'ya gelen bütün yabancı filimleri de izlerdim. Nasıl vakit ayırırdım peki? Ben her zaman az uyurum.

-Efendim eskiden ODTÜ'de sosyal yaşam daha canlıymış, öğrencilerle toplantılar yapılırmış. Bu çerçevede sizin zamanınızla bugünün bir karşılaştırmasını yapar mısınız?

-Biz üniversitedeyken Allah rahmet eylesin bizim bir dekanımız vardı. Mustafa Parlar bey. Bu adam bize çok bağırır çağırırdı. Ama ben Makina Mühendisliği Öğrenci Derneği'nde görev yaparken Mustafa Bey öğrenci derneklerinin toplantısına akşamın yedisindens onra bile olsa gelirdi. Bizimle her şikayetimizi konuşurdu. Mustafa Bey bir süre bizim üniversiteden ayrıldı, milletvekiliği yaptı. Sonra dönüp geldi. Yine biz aynı sevgimizle, saygımızla kendisine sahip çıktık. Çünkü demokrat, akıllı başında çok iyi sevecen bir insandı.

Bütün bu işleyişleri ortadan kaldıran birinci neden şudur: Ben 68 kuşağındayım, o kuşağın bir insanı olmaktan büyük onur duyuyum, hatasıyla, sevabıyla, o olay bir kere daha yaşanamaz. Dünyada yapılan herşeyin insanlara daha iyi bir yaşam ortamı sağlaması, daha çok huzur vermesi, yaşamı daha zevkli hale getirmesi lazım. O yıllarda herşey yapılmıştır da yaşam daha zevksiz, daha çekilmez hale getirilmiştir. Yaşamın en kötü yönleri gösterilmiştir. Bunlar büyük hatalardır. Devamlı sizleri de uyarmaya çalıştığım husus budur. Sonuç olarak bize böylesine olumlu davranılmasına rağmen tahmin ederim ki en büyük hata da bunlar olmuştur. Sonuçta da belki herkesin ağzının yanması sonucu, artı kalabalıkların sonucunda o işleyiş

İVME de yayınlanan yazıların hepsini beğeniyor musunuz. Damarınıza basan yazılar oluyor mu ? Yada destekledikleriniz var mı? Yazın yazışalım hep beraber üretip hep beraber okuyalım. Paylaşalım.

Adres

İVME - MAVİ ODA

ÖNEMLİ :

VE DUYARLI NECATİ HAKLI ÇIKTI. SİZLERE SINAVLARA BARETİNİZLE GELİN DEDİĞİMİZDE BİR BİLDİĞİMİZ VARDI HERHALDE. BAKIN 203 SINAVINDAN ÖNCE YAŞANAN KARMAŞAYA. BENİ DİNLEYENLER BU STRESİ YAŞAMADILAR. YENİ KEHANETLERİMİ BEKLEYİN.

EN BÜYÜK DUYARLI NECATİ

deneme-magazin

ÖZLEŞTİRME ÇABALARI

Dilin geliştirilmesinde, güzel ve doğru kullanımında şair ve yazarların rolü büyüktür. Akademik çevrelerde olayın doğruluğu tartışılırken, sanat çevrelerinde de güzelliği tartışılır.

Dilimizin "özleştirilmesi" konusu o kadar tartışılmış ve o kadar yıpratılmıştır ki, artık bu alanda herhangi bir tartışmayı başlatmak nerdeyse can sıkıcı duruma gelmiştir. Bilimsel bir sorunun can sıkıya başlaması son derece dikkate değerdir. Aslında konunun arkasında Atatürk'ün dilimizin özdeşleştirilerek geliştirilmesi çabası değil, zamanla bazı çevrelerin olayı siyasi ve ideolojik saplantılarına alet ederek, çarptırmaya çalışması tavırları yatmaktadır.

Ülkemiz sanatçılarının bazıları çıkarıcı düşüncelerle devre göre esen rüzgardan yararlanmak yolunu tutmuşlardır. Sonunda içinde yaşadığımız kültürel karmaşa içine düşülmüştür. Aşağıya alacağım manşetler ülkemizdeki gazetelerin Türkçemizin düşünsel mantığına nasıl ters düştüğünü göstermesi bakımından dikkatimizi çeker sanıyorum.

"Akdeniz yunusunda ölümün adı karaciğer"

"Petrol kazancında endeksli kriz"

"Başkan Bush'un bir ayağı Türkiye"

Ateş İnce ME4

MERHABA 91

ACILILARIYLA, TATLILARIYLA BİR YILBAŞI SOFRASINI DAHA GERİDE BIRAKTIK

İVME yeni yılın ilk gününde 90 yılının flash isimlerine, "Yılbaşını nasıl geçirdiniz? diye sordu....

Motor HAMDİ : Ben yılbaşını Ocakbaşı'nda geçirdim. Söylemesi ayıp yeni yıl sofrası için "Kabarama kabarama kel Fatma" almıştım. Bizim hanım benden habersiz fırınlı ocağa koymuş. Ocak da teknolojinin son fırlaması. Program filan yapabiliyorsunuz. E malum, ben ne pascal biliyom ne baskül. Hindiye çıkaracam, bir türlü ocağın kapısını açamıyorum. "Open" yazıyom enter'a basıyom, kapı duvar. "Açıl susam sikağı açıl" yazıyom enter'a basıyom, bu sefer de Sayn Error veriyor. Ben de ona verip veristiriyorum. Velhasılı kelam saat 12'ye kadar Ocakbaşı'nda hindiye seyredip durdum... O sırada telsiz faxım çaldı. Bizim hanım mesaj gönderiyor; "Bir baba hindi, Hamdi'ye bindi. Bensiz yeme diye ocağı yeni yıla programladım". Fakat sesi yakından geliyordu. Meğerse salon salomanjeden fax çekiyormuş. E sonuç malum. Güllüştük, kucaklaştık falan. Sonra tuttular bu maceramı reklam filmi yaptılar. Olacak şey mi???!

Emre DOĞUŞTANBALLIOĞLU : Ben yeni yıla mütevazî evimin haremde, iskandinav cariyelerimle girdim. Biraz sıkıcıydı ama, neyse ki saat 12:05'de 22 milyarın bana çıktığını öğrendim. Şimdi düşünüyorum, acaba sizler için gidip "İşletme"yi satın mı alsam???

Mehmet ÇALIŞKAN : Valla ben yılbaşını yarın sanıyordum. Ertelememiz mümkün değil mi???

E.E. (Bir garip Makinacı) : İsmimi yazmayacan di mi abi... Ben yılbaşını her zamanki gibi odamda geçirdim. Sağolsun hocalarımız, çam sakızı çoban armağanı bizleri unutmayıp, bir iki gün sonraya proje, sınav filan koymuşlar. Biz de alunda kalmayalım dedik averajın, bütün gece çalıştık. Yalnız beni duygulandıran birşey oldu. Babam bana moral versin diye bir dansöz tutmuş. Saat 12'de, tam bir problemle cebelleşirken, babam elinde darbuka, yanında dansöz odama geldi. Çok hislendim. Ben zaten uçmuşum, çıkardım dansözü çalışma masama, o oynadı ben soru çözdüm. Bütün cevaplar hiçbirini çıktı.

İVME MAGAZİN HABER

BEN EMRE ERMİŞ

SÖYLEŞİ

Geçen sayımızda yayınlamaya başladığımız Bölüm Başkanımız sayın Prof.Dr. Rüknettin OSKAY ile yapılan söyleşi oldukça ilgi topladı. Bu söyleşinin bu sayımızda ikinci ve son bölümünü sunuyoruz.

-Sizin de söylediğiniz gibi mezun olup bu bölümden çıkınca değişik alanlarda çalışacağınız ama bazılarımızın bilgi düzeyimizle ilgili endişeleri var. Kaliteli bir eğitim mi alıyoruz? Fazla bir karşılaştırma olanağımız olmadığından yerimizi merak ediyoruz.

-Bundan 20 sene kadar önce Şükrü Er adında eski, deneyimli bir mühendis, Türkiye'de mühendislik olayı tartışılırken şöyle demişti: "Türkiye'de mühendislik bir karış su. Kimi bıraksan bunun içinde yüzer; yüzemezse de ayağının üzerinde yürür gider". Türkiye'de mühendislik bir tür yarışma. Eğer sizden iyileri var mıdır diye soruyorsanız, genel olarak biz de hayır diyoruz. Bu bölümün mezunları, yaşlılarıyla ya da benzerleriyle yarışsa en azından yabancı dil bilgisiyle öne geçer. Ayrıca hiç farkına varmadığınız, sizin içinize yerleşecek ve yerleşmiş olan, "kafanız bir problemle derde girdiği zaman kütüphaneye gidip araştırmak, birilerine sormak gibi alışkanlıklar" kazanıyorsunuz. Bu alışkanlık önceleri daha fazlaydı, çünkü öğrencilerin daha çok zamanı vardı ve sınıflardaki öğrenci sayısı böyle bir eğitim için uygun seviyedeydi. Çok iyi hatırlıyorum, ben resme çok az ilgi duyardım. 1.sınıftaki İngilizce dersinde hepimize biren konu vermişlerdi. Bana "empresyonist ressamların yaşamı" diye bir konu verilmişti ve ben onun zorlamasıyla, kütüphanede kitaplar nasıl bulunur, konuya göre nasıl araştırılır, kendi kendime öğrenmişim. Şu anda tahmin ediyorum, projelerinizi yaparken siz gene kütüphane kullanımını bu tip gereksinimlerle, bu tip zorlamalarla öğreniyorsunuz.

Bir defa burada, diğer eğitim kurumlarından çok farklı bir durumdasınız. Birincisi, büyük bir kütüphaneniz var. Bundan yararlanmaya sizi zorlayacak en azından dersleriniz var. Bu sizi ileri bir noktaya getiriyor. Çünkü teknolojiyi üretmenin dışında onu arayıp bulmak da mühendisin en önemli görevidir. Teknoloji zaten var, kitapta, bir makalede, bir yerde; biliniyor. Kütüphaneye giden adam, temel bilgisi kuvvetliyse onu alıp kullanır. Zaten mühendisten daha çok beklenen bu. Sanayide çalışan normal bir mühendis teknoloji üretmez. Onu uyarlar. Yurtdışından alınan bir know-how da olabilir bu. Bu yüzden, sizin durumunuzun, o açıdan çok kötü olduğunu sanmıyorum.

Gene şunu söyleyebilirim: Bayağı iyi bir eğitici kadroya sahip olduğumuza inanıyorum. Ama bu eğitici kadroyla en iyi işi yaptığımız konusunda birşey söyleyemem. Türkiye'de makina mühendisliği eğitimi veren yedi sekiz tane üniversite var. Bizden daha güçlü, bizden daha esaslı bir bölüm olmadığına inanıyorum. Bunu gayet rahat iddia edebilirim. Sonuçta, bir defa Türkiye şartlarında şu anda kendisini kaygıda hisseden bir arkadaşımızın bile gittiği görevinde, eğer ne yaptığını biliyorsa, hiç zorlanmayacağını söyleyebilir.

Ama sizin ciddi bir probleminiz var, yakın zamanda, Türkiye Avrupa Ekonomik Topluluğu'na girecek olursa, nasıl Avrupa bizden korkuyorsa işsizler oraya gidecek diye, onların mühendisleri de buraya gelecek. Örneğin, Fiat fabrikası Tofaş'la ortak bir iş yapıyor. Bugün İtalya'dan Türkiye'ye mühendis getirmek, onu tutmak, bizim sosyal kanunlarımıza uydurmak, herhalde bir takım zorluklar var ki, güç oluyor. O zaman firma, kendi ismini, kendi adamlarını, herşeyini beraber getiriyor. Ama Avrupa Topluluğuna girecek olursak, Türkiye'deki mühendislik eğitimi uluslararası standartlarda yargılanıp, yerine oturtulacak. O zaman ne olacağını düşünüyorsanız; Orta Doğu Teknik Üniversitesi, özellikle Makina Mühendisliği Bölümü mezunlarının çok zorlanacağını zannetmiyorum. Ama bir an önce yapmamız gereken birşey var ki, bunun çabası içindeyiz. Bilinçli olarak, ne yaptığımızı bilerek, bilgisayarı, eğitimin içine sokmamız gerek. Ama şöyle bir aldatmacayla değil; temel bilgileriniz eksik olarak, ne yaptığınızı bilmeden, bilgisayarı salt birtakım hazır bilgilerle, hazırlanmış programlarla kullanmak gibi bir yaklaşımla değil. Temel bilginiz kuvvetli, ne yaptığınızı bilerek, bilgisayarı çok "etkin" kullanmak. Mesleğinin her alanında; yazı yazmadan tutun, birtakım tasarımlar yapmaya, belki ufak bir kuruluştaki stok kontrol edilmesine kadar iyi bilen insanlara muhakkak ihtiyaç var. Ama bu konuda bölümümüzün imkanlarının yeterli olduğunu maalesef söyleyemem.

Bir de çevre ile ilgili işler var. Önümüzdeki 21. yüzyıl iletişim dışında, çok farkına varılacak şekilde bir çevre duyarlılığının geliştiği ve büyük yatırımların yapıldığı bir yüzyıl olacak. Bir fabrika kurulurken şu anda hemen üretime geçemiyor, fabrika hazır olsa bile, onun çevre ile olan ilişkisi iyi düzenlenmediyse bu fabrikanın üretimini izin verilmiyor. Sonuçta bu konuda da yapılacak çok şey olduğuna ve çevre ile ilgili makina mühendisliği ilgi alanı içerisinde yapılacak şeylerin kısa sürede ağırlık kazanması gerektiğine inanıyorum. Bunlar çok önemli yatırım dalları olacak, sizler için de yeni iş alanları.

Şanslı olduğunuz bir başka nokta daha var:

Zannederim Türkiye'nin dışında hiçbir yerde, mühendislik diplomasıyla birlikte insana her türlü mesleki hak ve yetki verilmemektedir. Bu konuda da çok şanslısınız. Çünkü hele bir açık kapısını bulduğunuz zaman, elinize aldığınız bir yetkiyle makina mühendisliğinin ilgi alanına giren herşeyi yapabilirsiniz, tam yetki ve sorumlulukla. Esasında bu çok yanlış birşey. Çünkü şu anda size öğretilen mühendisliğin ABC'si veya çok temel kuralları bu bilgilerle kendinizi deneye birtakım bulgular ve deneyimler edineceksiniz. Ancak o zaman birtakım şeyleri yapmaya hak ve yetki kazanacağınızın bilincinde olmalısınız.

-Peki efendim acaba bizim bölümde öğrenci-öğretim üyesi ilişkileri ne düzeyde. İlişkilerin de ideal olması için sizce ideal öğretim üyesi, ideal öğrenci nasıl olmalıdır?

-İdeal öğretim üyesinin özellikleri daha önce söyledim. Öncelikle, mesleğini sevmeli ve bunu bir yaşam biçimi haline getirmeli. Araştırma görevlileri için söyleyemeyeceğim bunu, o arkadaşlardan böyle bir beklentimiz olması da yanlış. Çünkü onlar, daha ziyade yüksek lisans eğitimlerini yaparken araştırma görevlisi olarak kalıyorlar. Ancak benim

gördüğüm, büyük çoğunluğu mesleklerini bu süre içerisinde isteyerek yapıyorlar. İstemeyerek yapan zaten böyle bir işe girmiyor.

Öğrencilerden bekleyebileceğimiz birşey var: Öğrendikleri her bilgiyi sorgulamaları ve bu sorgulamaları derslerine de yansıtılabilmeleri. Beceriye size vermede oldukça başarısız olduğumuzu biliyorum. Başarısız olmamızın en büyük nedeni de derslerdeki kalabalık. Öğrenciyle öğretim üyesi arasındaki ilişkinin kopukluğunun bence en büyük sebebi yine kalabalık.

Öğrencinin ilk yapacağı şey, mesleğine karşı, seçtiği işe karşı ilgili olması. Ancak, araştırdık, maalesef öğrencilerin bizim bölümümüze gelmeleri isteklerine göre sonuçlanan bir meslek seçiminden kaynaklanmıyor. 11-2 civarında kişi birinci isteğiyle geliyor, olacak şey değil, 180 tane insandan, belki 100 kişi altıncı isteğiyle geliyor. Bunun sonucunda da doğal olarak yaptığınız işi sevmiyorsunuz. Öğrenci altıncı istediği bir yere girmiş. Ondan önce gelenlerde, tahmin ediyorum çoğunda olduğu gibi, Elektrik, Bilgisayar ya da bir tane Elektrik iki tane Bilgisayar farklı üniversitelerde. Sonra bu üniversitelerin Makinası geliyor. Bir insanın ilgisi Elektrik ile Bilgisayar arasında gidip gelebilir de, Makinayla Bilgisayar arasında gidip gelemmez. Bu kadar geniş spektrumda istekler ve yetenekler olmayacağına göre, demek ki Makinaya duyduğu ilgi, sırf mühendislik branşları arasında bir seçim yapmaktan kaynaklanıyor. Bunu böyle yaptığı için eğitimini sevmeyen bir görev olarak tamamlıyor. Biz yıl sonlarında mezunlara bir takım anketler yapıyoruz. Maalesef öğrencilerimiz, kendilerinden sonra gelecek arkadaşlarına bir takım ışıklar yakabileceğine inandığımız bu anketlerle hiç ilgilenmiyorlar. Çok az insan cevap veriyor. Ona rağmen şu görülüyor: Mezun olup gidiyor öğrenci. Giderken bile burada gördüğü eğitimden ya da seçtiği meslekten memnun değilmiş görünüyor. En azından, beklentilerimizin ötesindeki sayıdaki öğrenci. Artık herşey bitmiş, diplomasını almış, o zaman bile "ya ben bu işi yapmasaydım" diyebilirdi, o zaman orada belli ki bir problem vardır. Bu problemde taraflardan biride biz olduğumuz için bize de önemli görevler düşüyor kanısındayım.

-Efendim, bunu soru haline getirmekte bayağı zorlandık ama özetle sizce bir üniversite öğrencisi yurt ve dünya sorunlarıyla ne kadar ilgilenmeli?

-Bu hep kafamdadır, çünkü benim de iki tane çocuğum var, ikiside üniversite öğrencisi. Ben kendi çocuklarıma karşı da onların dünya görüşlerini oluşturacak bir yaklaşım içinde değilim. Hiçbir zaman, hiçbir şekilde onları koşullandıracak şekilde konuşmak istemem. Yalnız, artık gerçek olarak ortaya çıkan birtakım doğruları veya sonuçları onlara söyleyebilirim. Onun ötesinde birşey söylemem. Size de şunu söyleyeceğim. Şu anda yapacağınız temel bir işleriniz var: Geleceğe kendinizi hazırlamak. Bu hem kendi kişiliğinize karşı, hem ailenize karşı, giderek de topluma karşı göreviniz. Bunun, "vatanını, milletini seven bir öğrenci ilk önce dersine çalışır"la falan hiç alakası yok. Geleceğe dönük, kendinizi hangi yönlerden hazırlayacaksınız. Bir tanesi şu; mesleğinize hazırlayacaksınız. Bir de, toplumun içinde, topluma karşı duyarlılığı olan, memleketin sorunlarına, karşı duyarlılığı olan, bu sorunlar hakkında bilgi sahibi olan bir insan olarak yetiştireceksiniz. Şimdi bunu bir sıralamaya tabi tuttuğunuzda, ben kendi kanaatimi söyleyeyim; gördüğünüz eğitime karşı ilgi göstermeniz, mesleğinize kendinizi hazırlamanız bunun içinde büyük bir öncelik taşıyor. Çünkü bu konuda eksik olan bir insan diğer konularda toplumuna duyarlı olsa da ne katkıda bulunabilir? Onun için, eğer toplumun sorunlarının çözümlenmesine topluma birtakım ışıklar yakılmasına, yollar gösterilmesine sunuyorsunuz; böyle bir gayretiniz varsa, bunu en iyi mesleğinizle yapabilirsiniz.

Benim bir öğretim üyesi olarak topluma bulunabileceğim en doğru katkı, karşımdaki öğrencilere zaman ayırıp ders vermek, onların her türlü sorunuyla ilgilenmek. Benim bunu çok iyi yaptıktan sonra ikinci görevim toplumdaki halkın ya da Sanayinin problemleriyle ilgilenmek, birtakım uygulamalı araştırmalar vs. yapmak. Siz de kendi işinizi yapın. Ama diğerleriyle ilgilenmemenizi de hiç tavsiye etmem. Tam tersine bunların hepsiyle, yani toplumun hatta dünyanın sorunlarıyla, temel işlerinizi bozmadan, ilgilenmeniz gerekir.

Şimdi siz çok şanslısınız. Şöyle ki; Evvelce ülke genelinde iletişim mekanizmaları bugünkü düzeyinde değildi. Biz daha çok vakit harcıyorduk. Halbuki siz daha az vakit harçayarak, televizyondaki haberleri, derslerinizi falan daha az aksatarak, çok kısa sürede hem de güncel olarak izleyebiliyorsunuz. Bu büyük bir imkan. Özetle kuru kuruya mühendis olmanızı kesinlikle önermem ve söyleyemem de. Kendim de öyle bir öğrenci olmadım.

-Bölüm hocalarımızdan pek çoğu dışarıda master ya da doktoralarını yapmışlar. Bunun da olumlu olduğunu belirtmiştiniz. Bir yönetici olacak, kurumun geleceğini diyelim ki 20 sene sonrasını düşünüyorsunuzdur mutlaka. Bizim bölümümüz yine bu kadar şanslı olacak mı?

-Bizim bölümümüzün sizin de bizim de şanslı olduğumuz bir özelliği var. Çok genç bir kurumuz. Bizim bölümümüz 1956 yılında kurulmuş. Benim bildiğim kadariyle 65-70 yıllarında her konu grubunda öğretim üyelerinin yerleşik hale geldiği 70'lerde her konuda yetki insanların bulunduğu bir akademik yapılaşma oluşmuş. Tabii, bu, bölümü şanslı kılıyor. Çünkü biliyorsunuz burada belirli sayıda insan çalışabiliyor. Bunu çok fazla büyütmemize imkan yok. Onun sonucunda da 80'li 90'lı yıllara kadar sürekli olarak aşağıdan genç, sizin demin söylediğiniz yurt dışında eğitim görmüş insanlarla beslenmiş. Ama her zaman bu şanslılıkta olmayacağımızı söylemeye çalışıyorum. Belki beş yıl sonra, ya da iki sene sonra birtakım dallarda bize genç insanlar geldiği zaman, zorlayacağız onları kazanmak için. Ama maalesef etrafımızda bir süre kısıtlamalar var. Şu kadar öğretim üyesi olur deniyor, onun da bir kadrosu var. Bu insanların kazanamayabileceğimiz ve bu genç insanlarla takviyede zorluklar çekebiliriz, bu zorluklar bana yaşıyor gibi de görünüyor. Özellikle son dört-beş senedir yurt dışına giden araştırma görevlilerimizden büyük bir çoğunluğu doktoralarını bitirdikten sonra üniversiteye dönmüyorlar. Eğitimlerini gördükleri yere -bu çoğunlukla ABD oluyor- yerleşiyorlar, orada kalıyorlar. Dönerlerin bazıları da bir süre sonra endüstriye geçiyor.

-Efendim, bizim bölümde ortalamalı oldukça düşük. Örneğin bu sene mezun olacak arkadaşlar içinde 3.65'in üstünde ortalamaya sahip üç-dört kişi var. Bu durum da yurt dışı kapılarını kapatıyor. Bu sadece öğrencilerin suçu mu? Bizim bölüm öğrencilerinin yetersizliği mi gösteriyor?